

Σειμένιοι και φώναζαν και χαλούσαν τόν κόσμο για να βγώ έξω και να με ιδούν. Ίσως, αν δεν είχε γίνει τόσος θόρυβος γύρω από την έκλογή μου, να μην έχαναίτο σε τέτοιο σημείο ή περιέργεια του κόσμου να με μην μαζεύονταν τέτοιο πλήθος σε κάθε σταθμό γραμμάτων αλλά και σώνει να με ιδή. Μά όφειλο να αναγνωρίσω ένα πρόσωπο: "Οχι ό λαός τών επαρχιών ή έχει πιο «ξερωματισμένο» γούστο από τους Αθηναίους ή έχει ευγενέστερα αισθήματα και καλύτερους τρόπους. Απ' όπου κι' αν ήθελάσα, από το μικρότερο χω-

ριόσιμα κάνοντας διάφορα σχέδια, λογαριάζοντας τις πιθανότητες της έκλογής μου και τις πιθανότητες της άπονηγίας μου. Θά καταλαβαίνατε πολύ καλά ότι το κυριότερο θέμα τών συζητήσεών μας ήταν ό διαγραφισμός που θά γινόταν στο Παρίσι.

Εγώ τις περισσότερες ώρες ήμουν ξελοισμένη. Και τις περισσότερες ήμερες του ταξιδιού δεν έβαλα τίποτε άλλο στο στόμα μου, παρά μονάχα σαμπάνια και πορτοκάλια. Κι' αυτό όχι μονάχα γιατί ήμουν άρρωστη, αλλά επίσης γιατί ή αδελφή μου φοβόταν μήπως στο Παρίσι τούς φανό παρτά και πός δεν έχω την απαιτημένη εγγραφή! Στη Νύσσα όπου φτάσαμε στις 11 το πρωί της Παρασκευής, το τραίνο μας συναντήθηκε με το τραίνο της Σόφρας και της Κωνσταντινουπόλεως, με τα όποια ταξίδευαν και ή υποθήκης της Βουλγαρίας και της Τουρκίας. Φαντάζεσθε την περιέργειά μου και την άνωτονηρία μου όπου να τις ιδώ. Σε λίγο πραγματικώς είδα στο ναυπηγό-restaurant την Μις Βουλγαρία με την μητέρα της και της Μις Τουρκία με τών πατέρα της και... πήρε ή καρδιά μου στον τόπο της.

— Ζήτη ή 'Ελληνοπούλα μας...
— Κιττάζε να μας βγάλει ασπροπρόσωπους...
— Καλό ταξίδι, καμάρι μας...
Και όμως σας βεβαίω πως φυσικώτερο θά ήταν να πούν οι άνθρωποι αυτοί ποί ή 'Ελλάδα:

Καλέ, τί τέρας είνε τούτο...
Γιατί στα γάμια που τους παρουσιάζόμουν, κάθε άλλο ήμουν παρ'ι καλλονή! Όπως σας είπα και προχθές, έργα από δω σε έλευνη κατάρτασι, άφορησι και με όνικατό τιφού. Είνε δε επίσης γνωστό πός το τραίνο κορφαί και χαίρει κι' έναν γροθ'ιόφι άνθρωπο. Πόσο μάλλον έναν άρρωστο. Καθώς ήμουν λοιπόν άρρωστη, ξερωματισμένη, νηστική, ξεβαλλισμένη, και άπεριποίητη, φαντασθήτε τί θέματα παρουσιάζα στους άνθρώπους που είχαν μαζευτεί στους σταθμούς για να θαυμάσουν την όμοια τών ομοίων της 'Ελλάδος...

'Η Μις Βουλγαρία

... * * *
'Η όμοιάτη ή έποδοχή μου έγινε στην Θεσσαλονίκη όπου φτάσαμε στις έντεκάμισο το βράδυ της ίδιας ήμέρας. Εκεί ό-που ήσαν έποδοχή έπίσημη. Στον σταθμό είχε έρθει μια όλόκληρη έπιτροπή για να μου εύχηθι «καλό ταξίδι». Με την έπιτροπή αυτή βριστόταν κι' ή Μις Θεσσαλονίκη, ή δεσποινίς Ρωζένια Στεργίου, μια χαριτωμένη και άξιολογήτη νέα με την όποια γνωρίστηκα κατά την ταχυκόδη βραδιά της έκλογής στα «Όλύμπια».

'Η Μις Θεσσαλονίκη είχε έρθει και στο σπίτι στην Αθήνα για να με συγχαρή για την έκλογή μου και εύχαιε γίνει πολύ φίλες. Έπειτα και τώρα ήρθε στην Θεσσαλονίκη στον σταθμό για να με κατενοόσθω.

Εγώ αυτή την ώρα ήμουν κάλλος ξελοισμένη στην κοπέτα μου, με όταν φτάσαμε στην Θεσσαλονίκη και που είπαν πός μου είχαν έτοιμάσει έποδοχή, σερβίρηκα, έφριξα μια όμιατα άπάνω μου και δέχτηκα την έπιτροπή. Μου προσέφεραν λοιουόδια, γλυκά, μου εύχηθηκαν καλή έπιτυχία, μαζεύτηκαν ένα σωρό δημοσιογράφοι για να μου πάρουν συνέντευξη, κι' ή Μις Θεσσαλονίκη φωτογράφηθηκε μαζί μου, μέσα στο βαγόνι, αλλά την φωτογραφία αυτή προτιμώ να μην σας την δείξω γιατί είμαι... σωστό τέρας!...

... * * *
'Η έποδοχής αυτές κι' ή συμπάθεια που μου έδειξαν και τα καλά λόγια που μου είπαν στους επαρχιακούς σταθμούς, σας βεβαίω πός μου ένωσαν το ήθιμόν μου σε μεγάλο σημείο. 'Η φασαρίες εκείνες που είχαν γίνει στην Αθήνα μετά την έκλογή μου, με είχαν κάνει να δειλιάσω άρκετά, μα ή επαρχίες με έκαναν να άνακτήσω το θάρρος μου και να ξεχωρισθώ στο ταξίδι μου με μεγαλύτερες έλλειδες.

Όπως σας είπα, ταξίδευνα με την μητέρα μου, με την μεγαλύτερη αδελφή μου και με τόν κύριο Γιοκαρινή, τόν συντάκτη της «Πρωΐας», στον όποιον ή «Ένωσις τών Συντακτών» είχε ανάθεσι να με συνοδεύσι στο Παρίσι ός έπίσημος αντιπρόσωπος του τίπου.

— Γιατί; Δεν ήσαν ώραιές;
— Όχι δά, αλλά δεν ήσαν τέτοιου είδους καλλονές που να άρέσουν στο Παρίσι. 'Η Μις Βουλγαρία ήταν μια έπισοχη κοπέλλα με μεγάλα και ζωηρά μάτια και όμοιάτα χρώματα. 'Η Μις Τουρκία είχε κι' αυτή πολύ όρεσσο πρόσωπο και θαυμάσια δόντια, αλλά ήταν ξερωματισμένη, κι' ό, υ λ η ρ, «στρωματισμένη», πός να σας το πώ... Ζύγισε 85 κιλά! Για φαντασθήτε!...

... * * *
Στο Βελγικό συναντήσαμε πλήθος κόσμου συγκεντρωμένο στο σταθμό. Έπρόκειτο να ξεαποδοθήση την Μις Γιουγκοσλαβία. Φυσικά βγήκαμε κι' έμεις έξω για να ιδούμε και άμέσως ή προσοχή όλο τον κόσμο συγκεντρώθηκε σε μένα. Κάτω από το παράθυρο του βαγονιού μου είχε συγκεντρωθεί ένα πλήθος κόσμου και έφώναζε:
— Viva Grecia!... Viva Grecia!...
— Ο κ. Γιοκαρινάκι κι' εγώ φωνάζαμε τότε: «Viva Yougoslavia!...»

Μά εκείνοι κοινούσαν το κεφάλι τους και ζητοκραυγάζαν άόμοια δυνατώτερα για μένα. Αυτό σας βεβαίω πός με συνάντησε βαθύτατα και ποτέ δεν θά το ξεχάσω. 'Ηταν τα πρώτα ένθαρμωτικά λόγια που άκουσα άπ' την στιγμή που βγήκα άπ' το Έλληικό θάλασσο...

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: 'Η συνέχισι.

ΜΙΚΡΑ-ΜΙΚΡΑ
ΜΙΑ ΚΑΚΗ ΣΥΝΗΘΕΙΑ

'Ενας καθηγητής του Πανεπιστημίου της Ζυρίχης έγραψε τελευταία κάποιον άρθρο, διά του όποιου καταγγέλλεται κατά της συνήθειας που έχουν οι άνθρωποι να βάζουν το ένα τους πόδι άπάνω στο άλλο. 'Η συνήθεια αυτή, λέγει ό έπισημως καθηγητής, έπιφέρει βαθμιαία κάμψη της σπονδυλικής στήλης προς τα πλάγια, ή όποια είνε πολύ επιβλαβής στο σώμα. Γι' αυτό συνιστά την άπονηγίη της βλαβεράς αυτής συνήθειας σε όσους, λόγω του επαγγέλματός των, είνε υποχρεωμένοι να διάγουν καθιστικό βίο.
'Ας τ' άκούν λοιπόν οι Έλληνες, οι όποιοι έχουν ιδιαίτερα προτίμησι στο «παινορολόδι»!

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ
ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

'Ο Μέγας Αλέξανδρος σε κάποια έποστρατεία του στην Ασία, ενώ πολιούχοδος την Τύρο, είδε μια νύχτα στον ύπνο του έναν Σάτυρο. Την άλλη μέρα προοικίλασε τόν όνειροκρίτη του να του δώση την έξήγησι.

— Το όνειρό σου δηλοί, του άποκρίθηκε εκείνος εύφρέστατα, ότι σά Τύρος (δηλ. ή Τύρος είνε δική σου),

'Η Μις Τουρκία

(Βάρους... 85 κιλών!)